

Sygn. akt **III AUa 1598/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Ewa Cyran

Sędziowie: SSA Iwona Niewiadowska-Patzer

SSA Katarzyna Wołoszczak

Protokolant: insp.ds.biurowości Beata Tonak

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2016 r. w Poznaniu

sprawy **D. G.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.**

przy udziale zainteresowanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 4 marca 2015 r. sygn. akt VIII U 5251/13

1. oddała apelację;
2. zasądza od pozwanego na rzecz odwołującej kwotę 120 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

SSA Katarzyna Wołoszczak	SSA Ewa Cyran	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
--------------------------	---------------	-------------------------------

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 października 2013 roku., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. stwierdził, iż **D. G.** nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu oraz dobrowolnemu chorobowemu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. w okresie od dnia 1 października 2012 roku.

W ocenie organu rentowego zgłoszenie D. G. do ubezpieczeń społecznych, w tym dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, z tytułu umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. i równoczesne zmniejszenie etatu zatrudnienia na 1/2 etatu i kwoty wynagrodzenia w firmie (...) miało na celu otrzymanie zasiłku macierzyńskiego od wysokiej podstawy.

Od powyższej decyzji odwołała się D. G., wnosząc o jej zmianę w całości poprzez stwierdzenie, że podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. od dnia 1 października 2012 roku.

Wyrokiem z dnia 4 marca 2015r., wydanym w sprawie VIII U 5251/13 Sąd Okręgowy w Poznaniu zmienił zaskarżoną decyzję i stwierdził, iż odwołująca D. G. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnemu chorobowemu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. od dnia 1 października 2012 roku (pkt 1), zasądził od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. na rzecz odwołującej D. G. kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 2).

Podstawę rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Odwołująca D. G. w okresie od dnia 1 kwietnia 2008 roku do dnia 31 stycznia 2011 roku była zatrudniona w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku specjalisty ds. kontaktu z kontrahentami zagranicznymi.

Aktem notarialnym z dnia 22 marca 2011 roku utworzono spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą (...) spółka z o.o. z siedzibą w B. prowadzącą działalność w zakresie działalności agentów zajmujących się sprzedażą drewna i materiałów budowlanych. Jedynym współnikiem spółki został ustanowiony C. V., a odwołująca D. G. została powołana do pełnienia funkcji Prezesa Zarządu Spółki.

W dniu 12 maja 2011 roku pomiędzy odwołującą D. G. a firmą (...) spółka z o.o. z siedzibą w B. został zawarty kontrakt menedżerski nr (...) na czas nieokreślony, na podstawie którego odwołująca jako menadżer została powołana do świadczenia na rzecz (...) sp. z o.o. usług w charakterze Prezesa Zarządu (...) sp. z o.o. Z tytułu pełnienia funkcji Prezesa Zarządu (...) sp. z o.o. i wykonywania z tego tytułu usług odwołującej zostało przyznane wynagrodzenie miesięczne w kwocie 6.100,00 zł brutto. Aneksm nr (...) do w/w kontraktu menadżerskiego została D. G. przyznana dodatkowa jednorazowa premia za postępowanie w kwocie 1.530,00 zł euro netto. Aneksm nr (...) do w/w kontraktu menadżerskiego strony ustaliły, że menadżer – D. G. będzie otrzymywała z tytułu pełnienia funkcji Prezesa Zarządu Spółki wynagrodzenie miesięczne w kwocie 1.208,00 euro. Aneksm nr (...) strony postanowiły przyznać odwołującej ryczałtowe wynagrodzenie za miesiąc wrzesień 2012 roku w kwocie 1.208,00 euro netto. Aneksm nr (...) do w/w kontraktu menadżerskiego strony postanowiły, że D. G. jako menadżer z tytułu pełnienia funkcji Prezesa Zarządu Spółki będzie otrzymywała ryczałtowe wynagrodzenie miesięczne w kwocie 7.069,19 zł brutto.

Do obowiązków odwołującej jako Prezesa Zarządu Spółki należało kierowanie działalnością spółki, reprezentowanie jej na zewnątrz, poszukiwanie klientów, kontakt z dostawcami towaru w Polsce i zagranicą, kierowanie logistyką, wysyłki towarów do klientów do Francji, dopilnowanie załadunku towaru u dostawcy, sporządzanie dokumentacji finansowo – administracyjnej, prowadzenie rozliczeń do ZUS i Urzędu Skarbowego.

W dniu 1 lutego 2011 roku odwołująca zawarła z firmą (...) z siedzibą w B. umowę o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownika administracyjnego za wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 1.386,00 zł brutto plus premia uznaniowa. Miejsce wykonywania pracy zostało w w/w umowie o pracę określone jako teren Polski i Francji. Odwołująca przedłożyła pracodawcy zaświadczenie lekarskie o zdolności do wykonywania pracy na stanowisku pracownika administracyjnego.

Aneksm z dnia 31 grudnia 2011 roku do umowy o pracę z dnia 1 lutego 2011 roku pracodawca (...) przyznał/zmienił odwołującej wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1.500 zł brutto miesięcznie, a pozostałe warunki pracy pozostały bez zmian. Kolejnym aneksem z dnia 1 października 2012 roku pracodawca zmniejszył odwołującej obowiązki i przyznał w miejsce dotychczasowego wynagrodzenia w wysokości 1.500 zł brutto, wynagrodzenie miesięczne brutto w kwocie 750,00 zł, w związku z powyższym nastąpiła również zmiana etatu zatrudnienia z pełnego na połowę wymiaru czasu pracy.

W okresie od dnia 1 lutego 2011 roku do dnia 30 września 2012 roku odwołująca D. G. była zatrudniona w firmie (...) na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, a w okresie od dnia 1 października 2012 roku do dnia 31 stycznia 2014 roku w połowie wymiarze czasu pracy. Rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło za porozumieniem stron.

W dniu 1 października 2012 roku odwołująca złożyła jako zleceniobiorca oświadczenie, z którego wynikało, że posiada równocześnie zatrudnienie z tytułu umowy o pracę w firmie (...) za wynagrodzeniem ze stosunku pracy w kwocie brutto mniejszej niż minimalne wynagrodzenie.

W dniu 21 kwietnia 2013 roku odwołująca urodziła dziecko – córkę C. V., której ojcem jest C. V..

W tym samym dniu wystąpiła do pracodawcy o udzielenie urlopu macierzyńskiego do dnia 5 października 2013 roku, a następnie do dnia 19 kwietnia 2014 roku.

Odwołująca w dniu 16 grudnia 2013 roku oświadczyła pracodawcy, że rezygnuje z kontynuacji dalszej części urlopu macierzyńskiego i wniosła o wyrażenie zgody na wznowienie pracy w firmie (...) z dniem 2 kwietnia 2014 roku, a pracodawca taką zgodę wyraził.

W dniu 3 lutego 2014 roku odwołująca zawarła z firmą (...) umowę zlecenia na okres od dnia 3 lutego 2014 roku do dnia 31 grudnia 2020 roku, na podstawie której zleceniobiorca – odwołująca zobowiązała się do przeprowadzania transakcji zakupu i sprzedaży towarów, prowadzenia czynności administracyjnych i finansowych związanych z transakcją kupna – sprzedaży towarów, sporządzanie faktur, zestawień sprzedaży i zakupów, przygotowywanie dokumentacji księgowej do biura rachunkowego oraz obsługa kont bankowych i dokonywanie płatności.

Od dnia 12 maja 2011 roku odwołująca została również zgłoszona do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu umowy zlecenia zawartej z firmą (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. z podstawą wymiaru składek w wysokości 6.100,00 zł, a następnie od dnia 1 października 2012 roku została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowego i wypadkowego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z podstawą wymiaru składek w kwocie 7.069,19 zł zadeklarowaną w raporcie za październik 2012 roku.

Za okres od stycznia do kwietnia 2013 roku płatnik składek złożył za odwołującą D. G. raporty rozliczeniowe, wykazując pełen etat zatrudnienia i podstawę wymiaru składki w kwocie 1.600,00 zł.

Odwołująca D. G. w dniu 8 maja 2013 roku wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o wypłatę zasiłku macierzyńskiego z obydwu tytułów ubezpieczenia tj. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w firmie (...) oraz z tytułu umowy zlecenia w firmie (...) sp. z o.o.

Na podstawie decyzji z dnia 24 czerwca 2013 roku organ rentowy odmówił odwołującej prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 21 kwietnia 2013 roku do dnia 5 października 2013 roku z tytułu umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. ze względu na nie podleganie dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w dniu urodzenia dziecka.

W dniu 21 czerwca 2013 roku płatnik składek dokonał korekt dokumentów rozliczeniowych ZUS RCA za okres od stycznia do kwietnia 2013 roku wskazując połowę wymiaru czasu pracy w ramach umowy o pracę i zmniejszenie proporcjonalnie wynagrodzenia do kwoty 800,00 zł brutto.

W okresie od dnia 1 października 2012 roku odwołująca D. G. nie podlegała ubezpieczeniu społecznemu za granicą.

W okresie od dnia 1 stycznia 2012 roku do dnia 30 kwietnia 2013 roku pracodawca wypłacał na rzecz odwołującej wynagrodzenie za pracę w (...) w kwotach poniżej minimalnego wynagrodzenia za pracę.

W okresie od dnia 1 października 2012 roku odwołująca D. G. nie posiadała innych tytułów rodzących obowiązki ubezpieczeń społecznych.

W oparciu o wyżej ustalony stan faktyczny Sąd Okręgowy wskazał, że odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy powoływał następnie przepisy art. 734 § 1 k.c. i art. 750 k.c., oraz art. 6 ust. 1 pkt. 4, art. 13 ust. 2, art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych

W myśl art. 9 ust. 1 a cyt. ustawy ubezpieczeni, o których mowa w ust. 1 (m.in. pracownicy), których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy, w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od określonej w art. 18 ust. 4 pkt. 5a, podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1b i art. 16 ust. 10a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W Dzienniku Ustaw z dnia 14 września 2011 roku Nr 192 poz. 1141 opublikowane zostało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 roku w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2012 roku. Wynika z niego, że w 2012 roku minimalne wynagrodzenie za pracę wynosiło 1 500 zł.

Sąd Okręgowy przywołał także treść art. 41 ust. 13 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych a także uchwałę SN z 27.04.2005 r., sygn. akt II UZP 2/05 – publ. OSNP 2005/21/338.

W oparciu o powyższe Sąd Okręgowy wskazał, że z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego, wynika, że wydanie przez organ rentowy zaskarżonej decyzji nie zostało poprzedzone postępowaniem, o którym mówi art. 41 ust. 13 ustawy. Przed wydaniem zaskarżonej decyzji organ rentowy nie zawiadomił płatnika składek ani ubezpieczonej D. G. o zakwestionowaniu zadeklarowanej postawy wymiaru składek w wysokości 800,00 zł. Skutkowało to utratą przez płatnika i ubezpieczoną uprawnienia do złożenia wniosku o zmianę stanowiska przez organ rentowy. Jediną okolicznością, na którą powoływał się organ rentowy, a która, jego zdaniem, wykluczała możliwość podlegania przez odwołującą ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy zlecenie był fakt osiągnięcia przez odwołującą wynagrodzenia za pracę w wysokości odpowiadającej co najmniej minimalnemu wynagrodzeniu za pracę. Osiągnięcie przez odwołującą wynagrodzenia za pracę w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia z pracą w istocie stanowiłoby przeszkodę do objęcia D. G. ubezpieczeniami społecznymi z tytułu umowy zlecenie, ale tylko wówczas, gdyby organ rentowy skutecznie zakwestionował wysokość zadeklarowanego wynagrodzenia za pracę odwołującej z tytułu zatrudnienia u V. C..

Tym samym, skoro pozwany nie przeprowadził opisanego w powołanych przepisach postępowania i nie wydał rozstrzygnięcia w przedmiocie ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne odwołującej z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, obowiązujące są w tym względzie informacje wynikające z dokumentów rozliczeniowych złożonych przez płatnika, a zatem wskazujące, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne odwołującej w okresie od października 2012 roku do kwietnia 2013 roku wynosiła mniej aniżeli minimalne wynagrodzenie za pracę (vide imienne raporty miesięczne oraz imienne raporty miesięczne korygujące w aktach pozwanego).

Sąd Okręgowy uznał, że wydanie zaskarżonej decyzji z dnia 14 października 2013 roku o niepodleganiu ubezpieczeniom społecznym było przedwczesne. Skoro ustawodawca przewidział szczególną procedurę dotyczącą kwestionowania wysokości podstawy wymiaru składki zadeklarowanej przez płatnika w imiennym raporcie miesięcznym, to organ rentowy nie może wydawać decyzji dotyczącej tej kwestii z pominięciem stosownej procedury.

Zdaniem Sądu Okręgowego to uchybienie organu rentowego powoduje, że obowiązującym i prawdziwym stanem faktycznym jest zatrudnienie odwołującej D. G. na podstawie umowy o pracę w połowie wymiaru czasu pracy z podstawą wymiaru składek w wysokości 800,00 zł, a więc poniżej minimalnego wynagrodzenia wówczas obowiązującego, zgodnie z deklaracjami korygującymi ZUS RCA złożonymi przez płatnika składek w dniu 21 czerwca 2013 roku i niezakwestionowanymi przez pozwanego, a wydanie zaskarżonej decyzji o niepodleganiu obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy zlecenia nastąpiło ponad wszelką wątpliwość z pominięciem dokonania w drodze decyzji administracyjnej ustaleń odnoszących się do wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne odwołującej z tytułu umowy o pracę, o której mowa w art. 41 ust. 13 ustawy. Organ rentowy oparł bowiem zaskarżone rozstrzygnięcie na ustaleniu, iż odwołująca osiągała w spornym okresie wynagrodzenie w kwocie odpowiadającej minimalnemu wynagrodzeniu za pracę, co nie jest zgodne z rzeczywistością, bowiem z

niezakwestionowanych imiennych raportów miesięcznych i deklaracji rozliczeniowych wynika, iż odwołująca nie osiągała takiego wynagrodzenia. Organ rentowy nie wszczął natomiast i nie przeprowadził, o czym już była mowa, postępowania określonego w art. 41 ust. 13 i 14 ustawy. Kwestionowanie wysokości wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa powinno się odbywać w ramach art. 41 ust. 12 i 13 ustawy (uchwała SN z 27.04.2005 r., sygn. akt II UZP 2/05 2005/21/338).

Sąd Okręgowy uznał, że odwołująca winna podlegać u płatnika składek (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu) oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenia w okresie od dnia 1 października 2012 roku.

Podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu i rentowym w okresie od dnia 1 października 2012 roku uzasadnia fakt, że w tych okresach mimo równoczesnego zatrudnienia na podstawie umowy o pracę wynagrodzenie ze stosunku pracy D. G. nie przekroczyło progu minimalnego wynagrodzenia za pracę. Oznacza to, że na mocy przepisu art. 9 ust.1 a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych odwołująca winna podlegać wskazanym powyżej ubezpieczeniom również z tytułu wykonywania umowy zlecenia.

Pozwany podnosił, że błąd biura rachunkowego w zakresie naliczenia składki od postawy wynoszącej 1.600,00 zł, a nie od podstawy 800,00 zł nie ma znaczenia w sprawie, bowiem to płatnik składek ponosi za to odpowiedzialność i winien na bieżąco, a nie dopiero w czerwcu 2013 roku skorygować błędne deklaracje rozliczeniowe złożone za pracownika.

Zdaniem Sądu Okręgowego powyższe argumenty pozwanego nie zasługują na uwzględnienie, ponieważ nie miały znaczenia dla merytorycznego rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Podleganie przez odwołującą D. G. obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu wynika z obligatoryjnych przepisów ustawy, w szczególności mając na uwadze fakt niewdrożenia przez pozwanego organ rentowy postępowania w trybie art. 41 ust. 13 ustawy.

Reasumując, Sąd Okręgowy stwierdził, że zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należało uznać za błędną. Tym samym, Sąd Okręgowy na podstawie cytowanych przepisów i art. 47714 § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję, o czym orzekł w pkt. 1 sentencji wyroku.

Apelację od powyższego wyroku złożył organ rentowy, zarzucając:

- naruszenie art. 41 pkt 13 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez błędne zastosowanie,
- niewyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy,
- sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału.

Wskazując na powyższe apelujący wniósł o zmianę wyroku i oddalenie odwołania, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu organ rentowy argumentował, że przepisy prawne nie przewidują skutków niezastosowania procedury, o której mowa w art. 41 pkt 13 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Apelujący zarzucał także, że Sąd Okręgowy nie przeprowadził postępowania mającego na celu zbadanie przyczyn zawarcia umowy zlecenia i faktycznego jej wykonywania, wysokości wynagrodzenia z tego tytułu, jak również dokonywania zmian w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia z tytułu umowy o pracę i momentu ich dokonywania oraz ich skutków.

Odwołująca wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od organu rentowego na swoją rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym wg norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Wbrew zarzutom apelującego Sąd Okręgowy wydał trafne rozstrzygnięcie, które znajduje uzasadnienie w całokształcie okoliczności faktycznych sprawy oraz w treści obowiązujących przepisów prawnych. W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd pierwszej instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe, zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c, w żaden sposób nie uchybiając przepisom prawa procesowego oraz dokonał wszechstronnej oceny materiału dowodowego, w konsekwencji prawidłowo ustalając stan faktyczny sprawy.

Sąd Apelacyjny ustalenia Sądu I instancji w całości uznał i przyjął jako własne, rezygnując jednocześnie z ich ponownego szczegółowego przytaczania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 r., I PKN 339/98, OSNAP 1999/24/776 oraz z dnia 22 lutego 2010 r., I UK 233/09, LEX nr 585720 i z dnia 24 września 2009 r., II PK 58/09, LEX nr 558303). Również rozważania prawne, które skłoniły Sąd pierwszej instancji do zmiany decyzji są trafne.

Zdaniem Sądu II instancji nie zachodzi powołana w apelacji sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału. Sprzeczność taka ma miejsce wówczas, gdy rozstrzygnięcie Sądu I instancji jest sprzeczne z tymi istotnymi dla rozstrzygnięcia okolicznościami, które sąd ustalił w toku postępowania albo, gdy wyprowadził logicznie błędny wniosek z ustalonych przez siebie okoliczności, albo wreszcie, gdy sąd przyjął fakty za ustalone bez dostatecznej podstawy. Przez okoliczności w powyższym rozumieniu należy rozumieć okoliczności faktyczne. Nie zachodzi taka sprzeczność, gdy sąd poczynił ustalenia sprzecznie z materiałem dowodowym, który - oceniając go - odrzucił. Nie można, zatem sądowi czynić zarzutów, gdy sąd dokonał ustaleń faktycznych opierając się na niektórych dowodach, tj. tych, którym dał wiarę, jeżeli należycie umotywiował swoje stanowisko, co do tego (art. 328 § 2 k.p.c.).

Istotą niniejszej sprawy było ustalenie, czy odwołująca podlega obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu oraz dobrowolnemu chorobowemu na podstawie umowy zlecenia w (...) sp. z o.o. z siedzibą w B., w okresie od dnia 1 października 2012 roku.

Przypomnieć należy, że na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych - osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 (pracownicy), spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów, są obejmowane ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy, umowy agencyjnej, umowy zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarły z pracodawcą, z którym pozostają w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonują pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy (...). Ubezpieczeni, o których mowa w ust. 1, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy, w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od określonej w art. 18 ust. 4 pkt. 5a, podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1b i art. 16 ust. 10a (art. 9 ust. 1a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Z kolei zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 roku w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2012 roku. - że w 2012 roku minimalne wynagrodzenie za pracę wynosiło 1.500 zł.

Organ rentowy kwestionował wyłącznie to, czy wynagrodzenie odwołującej na podstawie umowy o pracę w PHU (...) w spornym okresie było niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę w 2012r., co uzasadniałoby podleganie ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy zlecenia na podstawie art. 9 ust. 1 i 1a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Innymi słowy - jedyną okolicznością, na którą powoływał się pozwany, a która w jego ocenie wykluczała możliwość podlegania przez odwołującą ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy zlecenia był fakt osiągnięcia przez odwołującą wynagrodzenia za pracę w wysokości odpowiadającej co najmniej minimalnemu wynagrodzeniu za pracę. Organ rentowy nie podnosił innych okoliczności wpływających na podlegania przez odwołującą ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy zlecenia.

Apelujący nie kwestionował ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Okręgowy, a jedynie zarzucał, że to Sąd I instancji winien ustalić okoliczności dotyczące przyczyn zawarcia umowy zlecenia i faktycznego jej wykonywania przez odwołującą, wysokości wynagrodzenia z tego tytułu, jak również dokonywania zmian w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia z tytułu umowy o pracę i momentu ich dokonywania oraz ich skutków.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego zarzut organu rentowego jest błędny, bowiem to organ rentowy winien wykazać, że zarówno faktyczny wymiar czasu pracy odwołującej, jak i rzeczywisty zakres jej obowiązków, nie uzasadniały ustalenia jej wynagrodzenia w wysokości niższej niż wynagrodzenie minimalne na podstawie umowy o pracę, co w konsekwencji miało wpływ na podleganie przez nią ubezpieczeniom społecznym.

Tymczasem organ rentowy ograniczył się wyłącznie odmiennej oceny wysokości wynagrodzenia odwołującej, bez wskazania dowodów z których wywodzi taki wniosek. Zdaniem Sądu Odwoławczego to organ rentowy winien wykazać zasadność podstaw zaskarżonej decyzji na okoliczność tego, że faktyczny wymiar czasu pracy odwołującej po 1.10.2012r. nie zmienił się i odwołująca nadal wykonywała obowiązki na rzecz PHU (...) w pełnym wymiarze czasu pracy, a nie w połowie wymiaru czasu pracy, a tym samym, że zakres obowiązków odwołującej był taki sam.

W konsekwencji, wobec nieudowodnienia przez organ rentowy zasadności podstawy zaskarżonej decyzji w opisany wyżej sposób, trafne jest ustalenie Sądu Okręgowego, że odwołująca była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w połowie wymiaru czasu pracy z wynagrodzeniem 800 zł, a więc poniżej minimalnego wynagrodzenia w tym okresie, co wynika z korygujących dokumentów rozliczeniowych ZUS RCA złożonych przez płatnika w dniu 21 czerwca 2013r.

W konsekwencji również zarzut naruszenia art. 41 ust. 13 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest bezzasadny. Bezsparnie organ rentowy nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w art. 41 ust. 13 cyt. ustawy, bowiem przed wydaniem zaskarżonej decyzji organ rentowy nie zawiadomił płatnika i odwołującej o zakwestionowaniu podstawy wymiaru składek w wysokości 800 zł, co skutkowało utratą przez nich uprawnienia do złożenia wniosku o zmianę stanowiska przez organ rentowy. Ustalenia poczynione w toku postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w art. 41 ust. 13 cyt. ustawy, powinny bowiem stanowić podstawę wydania decyzji w przedmiocie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, a następnie wydania decyzji w przedmiocie podlegania ubezpieczeniom społecznym. Wobec odwołującej nie została jednak wydana decyzja w zakresie kwestionowanej podstawy wymiaru składek i nie wszczęto procedury, o której mowa w art. 41 ust. 13 ww. ustaw.

Co prawda w postępowaniu sądowym nie obowiązują ograniczenia dowodowe, tak jak w postępowaniu administracyjnym, a strony postępowania mogą wszelkimi dowodami przewidzianymi w przepisach kodeksu postępowania cywilnego udowodniać korzystne dla siebie fakty, z których wywodzą skutki prawne, to jednak i w toku niniejszego procesu organ rentowy nie wykazał zasadności podstaw zaskarżonej decyzji – na co wskazywano powyżej.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny uznał za trafne stanowisko Sądu Okręgowego, że podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym przez odwołującą w okresie od dnia 1 października 2012 roku z tytułu umowy zlecenia uzasadnia fakt, że w tym okresie mimo równoczesnego zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, wynagrodzenie ze stosunku pracy D. G. nie przekroczyło progu minimalnego wynagrodzenia za pracę, co oznacza, że na podstawie art. 9 ust.1a ww. ustawy - odwołująca winna podlegać wskazanym powyżej ubezpieczeniom również z tytułu wykonywania umowy zlecenia.

Z tych względów, uznając zarzuty organu rentowego za nieuzasadnione, Sąd Apelacyjny apelację pozwanego oddalił, orzekając o tym zgodnie z art. 385 k.p.c.

O kosztach Sąd Apelacyjny orzekł zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.k. i art. 108 § 1 k.p.c., zasądając od pozwanego na rzecz odwołującej kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

SSA Katarzyna Wołoszczak	SSA Ewa Cyran	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
--------------------------	---------------	-------------------------------